

HISTORIE: Keď Rusko zachraňovalo USA v najťažších časoch...

- CZ24 News | 11. srpna 2022

USA/RUSKO: Dnešní politici USA by najradšej zniesli Rusko z povrchu zeme, hoci práve zásluhou najväčšej krajiny na svete môžu Spojené štáty existovať v takej podobe, v akej sú dnes

Ilustračné foto

Svedčia o tom historické fakty, ktoré sú dnes väčšine populácie takmer neznáme, hoci sú dostupné všetkým, ktorí sa touto problematikou zaoberajú. Paradoxne práve Rusko sa najviac pričínilo o to, že Spojené štáty sú dnes najmocnejšou krajinou sveta.

Spojené štáty vďaka za svoju nezávislú existenciu, ktorú dosiahli v druhej polovici 18. storočia, viacerým spojencom, medzi ktorými bolo okrem Francúzska, Španielska a Holandska aj cárske Rusko. 1. septembra 1775 sa obrátil anglický kráľ Juraj III. na ruskú cárovnú Katarínu II. so žiadosťou o vojenskú pomoc v boji so vzbúrenými kolóniami v Amerike. Cárovná však odmietla. V liste kráľovi Jurajovi III. zo 4. októbra (podľa juliánskeho kalendára 23. septembra) 1775 cárovná Katarína II. okrem iného píše, „že ani jedna z mocností, etablovaných v Novom svete, by nereagovala priaznivo na príchod tak veľkej zahraničnej armády... To by sa s najväčšou pravdepodobnosťou odrazilo v nepokojoch v Európe a otvorilo by sa bojisko pre zahraničnú vojnu namiesto toho, aby bol Anglicku z tej strany poskytnutý pokoj a mier, k čomu by smerovali moje plány a túžby.“ (viď [TU](#) - strana 35).

Rusko sa teda nezapojilo do vojenských operácií na strane Anglicka a tento postoj ocenili americkí predstavitelia, okrem iných aj George Washington, prvý americký prezident.

Navyše od roku 1780 ruská cárovná požadovala dodržiavať námornú neutralitu, ktorá pozitívne ovplyvnila námorný obchod počas nepriateľských akcií na americkom kontinente.

V deklarácii Kataríny II. vládam Anglicka, Francúzska a Španielska z 10. marca (28. februára) 1780 sú okrem iného stanovené požiadavky, aby lode neutrálnych štátov mohli voľne plávať z jedného prístavu do druhého aj pri pobreží bojujúcich národov a aby mohli voľne obchodovať s tovarom s výnimkou vyhradených tovarov. Prístavy by bolo možné v zmysle tejto deklarácie zablokovať len v prípadoch, že by vplávaním niektorej z lodí mohlo dôjsť k zjavnému ohrozeniu niektorej z bojujúcich strán. Sama ruská cárovná v závere deklarácie vyjadruje **„nádej, že bojujúce mocnosti, preniknuté zmyslom pre pravdu a spravodlivosť, ktorým je aj ona oduševnená, preukážu podporu pri naplňaní jej spásonosných zámerov, tak zjavne zameraných v prospech všetkých národov a dokonca aj v prospech samotných bojujúcich, a v dôsledku toho dajú svojim admirálitám a veliacim dôstojníkom zodpovedajúce pokyny, v súlade s vyššie uvedenými zásadami...“** (viac [TU](#) - strana 60).

Keď sa k tejto neutralite pripojili ďalšie štáty, sformovala sa Liga neutrálnych štátov. Liga garantovala jej členom právo obchodovať s bojujúcimi krajinami a ochotu brániť ho aj vojensky. Preto bola Liga neutrálnych štátov právom považovaná v USA za priameho spojencu. Rusi navyše vyslali tri eskadry námorných síl na najvýznamnejšie námorné cesty v záujme dodržiavania zásad ozbrojenej neutrality. Američania vysoko oceňovali toto počínanie ruskej cárovnej. Svedčí o tom posolstvo

prezidenta Kontinentálneho kongresu Samuela Huntingtona v októbri 1780, v ktorom vyjadril vďaku Rusku ako „velkému a dobrému spojencovi“. (Korionov, V.: USA – ilúzie a skutočnosť. Bratislava: Pravda, 1975, s. 187)

Nebol to však posledný a jediný prípad pomoci Ruska Spojeným štátom v najťažších momentoch ich existencie. Omnoho cennejšia bola pomoc cárskej ríše zaoceánskej veľmoci počas občianskej vojny medzi Severom a Juhom v rokoch 1861 až 1865. Rusko vtedy rozhodujúcim spôsobom prispelo k zachovaniu Spojených štátov ako celku. Keď sa v rokoch 1860 – 1861 odtrhli otrokárske južné štáty od Únie, hrozilo, že sa Spojené štáty rozpadnú. V roku 1861 začal vojenský konflikt Juhu proti Severu a obe bojujúce strany hľadali spojencov. Kým Veľká Británia a Francúzsko sa stali spojencami južnej Konfederácie, Rusi podporili Sever. V radoch federálnej armády sa vyznamenali ruskí dobrovoľníci a jeden z nich, Ivan Vasiljevič Turčaninov, bol dokonca vymenovaný priamo Abrahantom Lincolnom za brigádneho generála.

Po výraznom zhoršení postavenia Severu sa prezident Lincoln osobitným listom obrátil na ruskú vládu, ktorá aj tentokrát poskytla pomoc. V rozhovore s Bayardom Taylorom, ktorý bol vtedy chargé d'affaires USA v Petrohrade, ruský minister zahraničných vecí Alexander Michajlovič Gorčakov dňa 27. septembra 1862 povedal: **„Želáme si predovšetkým zachovanie Americkej únie... Nemáme nepriateľstvo voči ľuďom z juhu.“** (viď [TU](#) – strana 19).

29. októbra 1862 ruský minister zahraničných vecí Alexander Michajlovič Gorčakov povedal čerstvému americkému chargé d'affaires Bayardovi Taylorovi, ktorý bol v tom istom roku vymenovaný do diplomatických služieb USA v Petrohrade, okrem iného aj túto pamätnú vetu: **„Rusko samotné stálo pri vás od úplného začiatku a bude i naďalej stáť pri vás.“** (viď [TU](#) – strana 17).

V nasledujúcom roku do prístavov v New Yorku a San Franciscu súčasne vplávali dve ruské eskadry a zabránili vojenskej intervencii Veľkej Británie a Francúzska. Písal sa rok 1863 a aj vďaka tejto pomoci Ruska americký Sever neskôr zvíťazil.

Keď ruský diplomat Eduard Andrejevič Stekl' informoval Gideona Wellesa, ministra námorníctva prezidenta Abrahama Lincolna, o priplávaní ruských lodí na pomoc americkému Severu, Gideon Welles dňa 23. septembra 1863 odpovedal:

„Ministerstvo s veľkým potešením prijalo správu, že eskadra ruských vojnových lodí je v súčasnosti pri prístave v New Yorku...“ (viac [TU](#) – strana 10).

Neskôr si do denníka zapísal okrem iných tieto pamätne slová: **„Bože, žehnaj Rusom!“** (viď [TU](#) – strana 11).

Minister Seward písal 23. decembra 1863 Bayardovi Taylorovi:

„Pokiaľ ide o Rusko, prípad je jasný. Má naše priateľstvo v každom prípade... jednoducho preto, že nám vždy praje len to najlepšie a necháva nás, aby sme si svoje záležitosti robili tak, ako si myslíme.“

Keď v lete roku 1864 eskadry Rusov opúšťali americké vody, boli sprevádzané vďačnosťou Američanov. Veľa amerických osád pomenovali v 19. storočí menami ruských miest. Aj preto nájdeme na území USA mestá Moscow, Odessa, St. Petersburg, Sevastopol, atď.

Bez pomoci Ruska by dnešné Spojené štáty nemuseli byť spojenými, ale rozdelenými štátmi. Mohlo by ísť o dve krajiny na území pôvodne jednej veľkej. Napokon, uznávajú to aj niektorí známi Američania. Publicisti D. Pearson a D. Anderson v roku 1958 konštatovali: „Sever vydržal v najkritickejšom roku občianskej vojny vďaka spojenectvu s Ruskom. Bez tohto spojenectva by

Spojené štáty v našich súčasných dňoch mali možno dve rozdielne vlády.“ (citované podľa: Korionov, V.: USA - ilúzie a skutočnosť. Bratislava: Pravda, 1975, s. 187)

Je krutým paradoxom doby, že sa na tieto dôležité historické skutočnosti v súčasnej dobe zabúda. Americkí politici by mali poctivejšie študovať históriu, aby pochopili, že bez pomoci Ruska by zrejme dnešné Spojené štáty neboli také silné, aké sú. No zdá sa, že americkí politici sú nepoučiteľní. Snažia sa zničiť Rusko za každú cenu. To Rusko, vďaka ktorému sa Spojené štáty v občianskej vojne Juhu proti Severu nerozpadli na dve štáty, ale ostali jednou veľkou suverénnou krajinou. Lenže americkí politici nielenže nechcú zachovať súčasné Rusko ako jednotný štát, ale usilujú sa prispieť k rozpadu Ruska. Rusi by vlastne mohli opakovať to, čo tak často hovoríme v našich končinách: „Za dobré nečakaj dobré!“

Dňa 27. mája 2022 bol v americkom intelektuálnom žurnále The Atlantic uverejnený článok s titulkom Decolonize Russia! (Dekolonizovať Rusko!), v ktorom autor Casey Michel podsúva verejnosti názor, že Rusko je hrozbou, ktorá zanikne len po rozdelení tohto veľkého štátu na časti. Michel okrem iného opisuje udalosti zo septembra 1991, keď prezident George H. W. Bush zvolal Radu národnej bezpečnosti. Vyzeralo to tak, že Biely dom hľadá spôsob, aký ďalší postup zvolí vo vzťahu k rozpadu ZSSR. Vtedy „niektorí z Bushových najbližších poradcov dokonca navrhovali pokúsiť sa o udržanie Sovietskeho zväzu pohromade.“ (viac [TU](#)).

Proti takýmto úvahám však ostro vystúpil minister obrany Dick Cheney. Ako neskôr napísal Robert Gates, zástupca poradcu pre národnú bezpečnosť, Dick Cheney „chcel vidieť rozklad nielen Sovietskeho zväzu a ruského impéria, ale aj samotného Ruska, aby už nikdy nemohlo byť hrozbou pre zvyšok sveta.“ (viď [TU](#)).

Teda americké plány na rozbitie Ruska zvonku nie sú ničím novým. Americkí politici ho recyklujú už celé dlhé desaťročia. Ruská agentúra РИА Новости priniesla 30.5.2022 článok s veľavravným názvom США мечтают разделить Россию на части (USA túžia rozdeliť Rusko na časti), v ktorom autorka Viktoria Nikiforova reaguje na príspevok Casey Michela a rozoberá snahy zákulisných síl v USA pripravovať pôdu pre rozbíjanie celistvosti ruského štátu. Okrem iného autorka píše: **„Tému separatizmu otvorili Američania u nás aj začiatkom 90. rokov aj počas čečenských vojen. Predtým celé desaťročia sponzorovali a živili zodpovedajúci pohyb na nacionálnych perifériách. Sovietska propaganda sa vyhýbala hovoriť o týchto témach, čo je škoda.“** (viď [TU](#)).

Autorka rozoberá aj iné skutočnosti. Upozorňuje napríklad na to, že Spojené štáty dnes okrádajú svet a úžitok z toho majú americké banky, vojensko-priemyselný komplex, Big Tech a Big Pharma. Sám Casey Michel sa preslávil napíšaním knihy s výrečným názvom **American Kleptocracy: How the U.S. Created the World's Greatest Money Laundering Scheme in History (Americká kleptokracia: Ako Spojené štáty vytvorili najväčší svetový plán prania špinavých peňazí v histórii)**.

A autorka ruského článku sa v tejto súvislosti pýta: **„No a prečo by sme sa mali odovzdať svoju nezávislosť, zdroje, jadrové zbrane, pôdu najväčšej kleptokracii na svete? Aby sme všetko dali americkým strýkom a sami si vybavovali víza na cestu z Moskvy do Petrohradu? Trochu nelogické...“** (viac [TU](#)).

Poznáme už dokonca aj podrobnosti jedného z plánov USA na rozbitie Ruska. Podľa neho by malo na dnešnom území Ruska vzniknúť 34 nových štátikov. Píše o tom Valentin Alifimov v článku s veľavravným názvom Россию хотят раздробить на 34 «княжества» (Rusko chcú rozdrobiť na 34 „kniežatstiev“). Autor prikladá aj mapu takto rozbitej krajiny, ktorá je zatiaľ stále najväčšou na svete.

Na snímke plán na rozbitie Ruska

Autor článku sa pozastavuje aj nad zmyslom slovného spojenia „dekolonizácia Ruska“. Podľa mienky protivníkov „Rusko sa musí rozdeliť, rozsypať sa. Dekolonizovať samo seba.“ (viac [TU](#)).

Rusko je totiž podľa „opozitníkov“ súborom kolónií, ktoré Moskva zotročila.

No Alfimov sa pýta, „ako Moskva kolonizovala napríklad Voronežskú oblasť? Alebo Ivanovskú? Alebo Penzu?“ (viď [TU](#)).

Logika, ktorú presadzujú Američania, sa evidentne vymyká zákonom logiky. Podľa nej by sme totiž mohli aj od obyvateľov USA požadovať dekolonizáciu. Veď predkovia dnešných obyvateľov USA kolonizovali dnešné územie USA a jeho pôdu ukradli pôvodným obyvateľom, Indiánom. Prečo Američania nezačnú od seba a nepožadujú dekolonizáciu USA?! Prečo nevrátia Indiánom pôdu a nerozdelia USA tak, ako to chceli štáty južnej Konfederácie v 60. rokoch 19. storočia?! Prečo nejdú sami príkladom?! Kedy skončí pokrytectvo politikov USA?

AUTOR: Karol Dučák